

[Grove]

Men vi har også det principielle syn, at man ikke skal lovgive og komme med alle disse pålæg igennem dagsordener. Derfor vil regeringen stemme imod denne dagsorden, samtidig med at vi siger, at det næste års finanslov vil indeholde en del af de ingredienser, der er i dagsordensforslaget.

Rahbæk Møller (SF):

I mit første indlæg stillede jeg et spørgsmål, nemlig samme spørgsmål, som Håndværksrådet har stillet: Hvordan kan det være, at alle de ordninger, som Håndværksrådets medlemsvirksomheder benytter sig af som støtte til deres eksport og til deres produktudvikling, er fjernet, og samtidig beholder man det tilskud til at flytte arbejdspladser til udlandet, der ligger i udlandslempelsen, og som koster 700-800 mio. kr. årligt, væsentlig mere, end de fjernede ordninger koster? Hvorfor har Folketinget prioriteret sådan?

Jeg stillede ikke spørgsmålet til ministeren, fordi jeg vidste, at det var sket, før hun trådte til. Jeg stillede det til de borgerlige ordførere. Ikke én turde svare på dette spørgsmål.

Så skal jeg gentage det og også tage ministeren med, for det er muligt, at ministeren kan svare, da hun er regeringens repræsentant. Til gengæld har vi hørt en hel masse om, at ministeren sidder nede i Bruxelles og prøver at få de andre lande til at fjerne deres erhvervsstøtte. Handler denne udtalelse om noget som helst andet end skibsværftsstøtte? Det er rigtigt, at ministeren har udøvet en betydelig indsats på dette område og også har fået vores fulde støtte til det.

Er det rigtigt, at der er muligheder for at få de andre lande til at afskaffe eller nedtrappe deres støtte til eksportfremme, deres støtte til produktudvikling, deres indsats for udviklingskontrakter osv., alle de fremadrettede ting? Er der nogen lande, der har nogen som helst plan om at gøre dette? Har Kommissionen den politik, at medlemslandene skal nedtrappe deres fremadrettede industripolitik, deres bagudrettede? Ja, det har de. Har ministeren på noget tidspunkt bragt op under forhandlingerne, at medlemslandene burde nedbringe udgifterne til deres fremadrettede industripolitik? Ellers bliver det hele mundsvejr. Har ministeren, eller har ministeren ikke?

Ministeren konstaterede – det er ganske rigtigt, det ved vi alle sammen – at det danske erhvervsliv forsker og udvikler for lidt, og henviser til, at dertil kunne man jo bruge EF-midlerne. Nu er der den hage ved det, at EF's forskningsmidler kun må bruges på det, der med et meget kedeligt udtryk hedder »prækompetitiv forskning«. Det er da godt nok, at der er nogle virksomheder, der udfører prækompetitiv forskning, men det, de fleste danske virksomheder har mest brug for, er nu altså kompetitiv forskning, markedsorienteret forskning. Det man man ikke bruge EF's midler til.

Det er heller ikke, det vil jeg godt understrege, undervisnings- og forskningsministerens opgave at sørge for, at virksomhederne udfører markedsorienteret forskning og produktudvikling. Det er først og fremmest hans opgave at sørge for grundforskningen. Derimod er det industriministerens opgave, og det er industriministerens svigt, hvis ikke de danske virksomheder forsker og udvikler nok.

Midlet hedder først og fremmest udviklingskontrakter. Jeg har konsulteret mange erhvervsledere, og jeg har ikke mødt en eneste, der ikke siger, at vi burde bruge det middel langt mere, end vi gør. Og jeg går ud fra, at når vi ikke gør det, så er det kun, fordi vi ikke har midlerne til det.

Til afslutning skal jeg sige, at vi naturligvis stemmer nej til den dagsorden, som Fremskridtspartiet har foreslået.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Grove, at Fremskridtspartiet egentlig er enig med Det Konservative Folkeparti i, at det ikke er hensigtsmæssigt at lovgive gennem en dagsorden, og hvis det var det, der var tale om, så kunne jeg godt have forstået hr. Groves indvendinger; de ville have været helt berettigede.

Det, der er tale om i det dagsordensforslag, jeg har fremsat, er kun at give principielt udtryk for, at skattelettelser og offentlige besparelser er den rigtige vej til at styrke erhvervslivet, og at statstilskud til gengæld er den forkerte vej.

Selv om Fremskridtspartiet måske har gjort sig skyldig i en formel fejl ved ikke allerede i formiddags at have underrettet regeringen om, at vi ville foreslå en sådan dagsorden, så kan jeg ikke se, at det alene skulle være grunden til, at regeringen ikke kan stemme for store passager i ministerens egen tale.